

# Una motxilla amagada a l'Empordà: un enigma que es reactiva trenta anys després, des de l'Equador

## Els objectes personals d'un viatger equatorià que buscava els seus orígens a Europa impulsa avui una recerca internacional per trobar-ne la família

---

Aquell objecte silenciós va obrir una investigació inesperada sobre un viatge, una identitat i una desaparició plena de preguntes encara sense respostes. Entre les primeres persones que s'hi va interessar hi va haver l'enginyer jubilat figuerenc Joan Cos Joan. "Quan vaig veure publicada la troballa a les xarxes de l'associació, vaig pensar que darrere hi havia alguna història pendent", recorda. "I em vaig posar a buscar", afegeix. Dins la motxilla hi havia documents, notes i pistes d'un home estranger que havia passat per la zona a mitjans dels anys noranta. Malmesa per la humitat i el pas dels anys, però encara amb el seu contingut intacte dins també s'hi trobava la identitat del seu propietari, Víctor Eugenio Villa Alvarado, un equatorià de 36 anys que el 18 d'octubre de 1996 havia escrit a mà un missatge on deia que havia vingut a buscar les seves arrels a Espanya. Esperava que respectessin aquest amagatall temporal perquè tornaria a recollir la seva motxilla. Després, res més. A partir d'aquell moment, Cos va començar una investigació gairebé artesanal. Articles antics de premsa, cartes enviades a l'estranger, consultes a consolsats, trucades i correus electrònics que sovint quedaven sense resposta. Les peces del trencaclosques van començar a encaixar lentament, però no del tot. L'home havia arribat a Europa des de Sud-amèrica. Havia passat per París, on es va inscriure en un curs de francès a Saint-Malo. Després havia visitat centres budistes prop de la capital francesa i més tard a la zona de Niça. Finalment, fent autoestop, va travessar França fins a arribar a Catalunya. Un mapa trobat entre les seves pertinences mostrava destinacions marcades a mà: Barcelona, Sant Cugat i després es va produir el buit. La motxilla va quedar abandonada al molí i ell no va tornar mai a buscar-la. Anys més tard, el consolat del seu país va confirmar a Joan Cos que aquell home havia mort quinze anys després dels fets. La informació, però, es va quedar aquí. Sense contacte amb familiars, sense adreça, sense possibilitat oficial de retornar els objectes personals. "Només volíem fer arribar les seves coses a la família. Tancar la història", diu. Cos va enviar cartes a possibles parents als Estats Units, França i altres països. Cap resposta. Algunes cartes ni tan sols van ser retornades. Tres dècades després del viatge d'aquell home, la motxilla ha tornat a generar interès. Una nova publicació a les xarxes socials de Salines Bassegoda ha reactivat la memòria col·lectiva. "Gent que no coneixia el cas l'ha descobert per primera vegada. Entre aquestes persones hi ha una dona originària de Terrades que actualment viu a l'Equador i treballa com a professora universitària i arqueòloga. Des d'allà, ha començat a col·laborar per intentar seguir el rastre familiar del viatger", explica. El cas ha travessat oceans sense moure's físicament del lloc on tot va començar. "Potser allà hi ha més possibilitats", diu Cos. "Aquí ja havíem arribat al límit de què podíem fer". L'opció que periodistes sud-americans s'interessin per la història obre una nova etapa inesperada. El que va començar com una curiositat local podria convertir-se en una investigació internacional sobre identitat, migració i memòria personal. Trenta anys després la motxilla encara és allà, convertida en testimoni d'un viatge inacabat.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2026/05/13/l-emporda-l-equador-misteri-motxilla-biure-130167496.html>